

مرکزی طلبکار هستند. طی این سال‌ها بانک مرکزی باید ارز موردنظر را به این گروه می‌داده که نداده و الان طوری رفتار می‌کنند که بانک مرکزی طلبکار شده است.

علاوه بر این بانک مرکزی در حوزه دارو از شرکت‌هایی نام برده‌اند که هنوز برای رفع تعهد ارزی زمان دارند و در حال انجام مراحل واردات محصولات هستند. اتفاقاً در مسیر انجام کار و رفع تعهد هم مشکلی ندارند و در زمان مقرر این کار انجام خواهد شد.

به‌طور مثال، در یکی از شرکت‌های داروسازی که یکی از بهترین کارخانجات داروسازی کشور است، اسم مدیرانش را به راحتی در سایت‌ها قرار داده و آبروی آن‌ها را برده‌اند. چرا باید به موسسه‌ها و مجموعه‌هایی که این همه سال با صداقت کار کرده و خود آقایان معترف هستند که اگر امروز ما این

■ دلار ۴۲۰۰ تومانی و فساد!!!

آقای دکتر ناصر ر. که از افراد شاغل در صنعت تولید دارو هستند، طی نامه ای به گله از برخورد بانک مرکزی و وزارت بهداشت پرداخته‌اند که این نامه را با هم می‌خوانیم:

«...چندی پیش خبری منتشر شد که یک میلیارد یورو ارز دولتی گم شده است و واردکنندگان دارو، رفع تعهد ارزی نکرده‌اند. در جریان همین مساله عبدالناصر همتی، رئیس کل بانک مرکزی نامه مینی بر «عدم رفع تعهد ارزی» برخی از شرکت‌های واردکننده به رئیس‌جمهور نوشت. همان زمان انگشت اتهام به واردکنندگان دارو نشانه رفت. در حالی به راحتی نام شرکت‌ها و صاحبان آن‌ها به عنوان متخلف در حوزه ارز گفته می‌شود که به گفته خود آقای وزیر، واردکنندگان دارو و تجهیزات پزشکی برای سال ۹۶ در حوزه ارز هنوز از بانک

صنعت داروسازی را در کشور نمی‌داشتیم، باید کل پول نفت را بابت واردات دارو هزینه می‌کردیم؛ به راحتی اتهام بزنیم. با صنعتی که این همه زحمت کش است و برای کشور ارزش افزوده داشته چرا این طور برخورد می‌شود؟ این اقدامات منطقی ندارد و در واقع، مسؤولانی که به این ماجرا دامن زده‌اند باید از این مجموعه عذرخواهی کنند.

از طرفی، تمام فعالان اقتصادی معتقد هستند که ریشه این ارز ۴۲۰۰ تومانی فساد آمیز است و از همان ابتدا مخالف این رویکرد بودند. حالا هم افرادی که برای این ارز تصمیم گرفتند و زمینه این فساد را در حوزه اقتصاد ملی مهیا کردند، باید جوابگو باشند. به چه دلیل این کار را انجام دادند؟ از همان ابتدای کار تمام کارشناسان عنوان کردند که این کار اشتباه است. ارز ۴۲۰۰ تومانی می‌دهید، بعد به دنبال خطا کار می‌گردید؟ مثل این است که سفره نابابی در کشور پهن شده باشد، بعد به دنبال این باشیم که چه کسی پای این سفره می‌نشیند. در واقع اصلاً نباید زمینه خطا ایجاد شود تا بعدش به دنبال خطا کار بود.

علاوه بر این سالم‌ترین حوزه‌ای که از ابتدای انقلاب تا امروز در کشور فعال بوده، حوزه دارو است. این گروه همیشه کمک‌حال کشور بوده‌اند. آن‌ها چه در دوره جنگ و چه بعد از آن اجازه ندادند در حوزه درمان مشکل ایجاد شود اما حالا برخی مسؤولان تشنجی در حوزه داروی کشور ایجاد کرده‌اند که کاملاً بی‌معنی است. رئیس کل بانک مرکزی بدون بررسی دقیق به رئیس‌جمهوری نامه بنویسد و بعد این نامه بدون هیچ کار کارشناسی رسانه‌ای شود. با این کار آبروی یکسری فعال اقتصادی را به باد

می‌دهند.

سپس، وقتی با واکنش شدید صنعت روبرو شود، بگویید که در نامه به رئیس‌جمهوری نوشتیم علیرغم اینکه دولت قانون تعیین کرده این شرکت‌ها در سامانه رفع تعهد ارزی نکرده‌اند! باید بررسی شود که چرا این شرکت‌ها این کار را انجام ندادند!!! به طور قانونی در حوزه واردات دارو شش ماه و در ماشین‌آلات ۱۸ ماه فرصت وجود دارد تا تسویه حساب ارزی صورت بگیرد اما در حوزه دارو چه در واردات و چه تولید داخل، فعالان اقتصادی بابت ارز از بانک مرکزی طلبکار هستند. چرا که نظام قیمت‌گذاری این حوزه، نظام قیمت‌گذاری ثابتی است، در نتیجه با تغییرات نرخ ارز که اتفاق افتاد، هنوز مطالباتی نسبت به سال ۹۵ و ۹۶ باقی مانده است. حالا بانک مرکزی این مطالبات را نداده، طلبکار هم شده است.

سوال من این است که بعد از این همه سال که سیستم ناکارآمد دارویی ما (بخصوص بخش اقتصادیش) هر روز وسه کاری میشد یا تحت تعمیرات جزیی قرار می‌گیرد، آیا به این نتیجه نرسیده‌ایم که تعمیر چاره ساز نیست و این سیستم بازسازی اساسی می‌خواهد! رسیدن به این بلوغ فکری و مطرح کردنش خودش عملی شجاعانه است. آیا وقت آن نشده که نتایج بررسی‌های علمی و کارشناسی و پنج مارک‌های عملی تبدیل به پروپوزال‌های عملی شود؟ ..."